

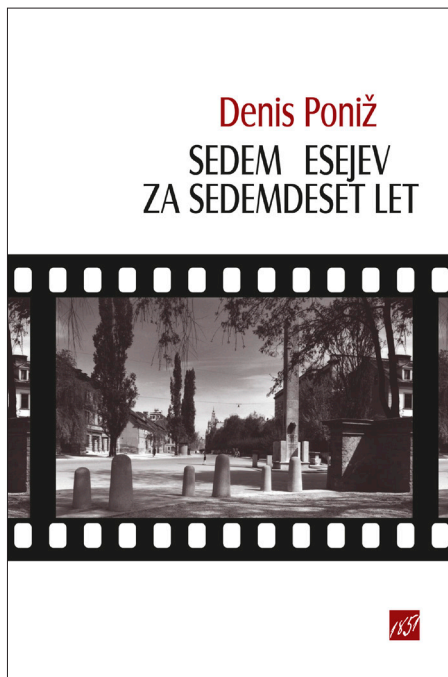

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

CELJE – LJUBLJANA

DENIS PONIŽ: SEDEM ESEJEV ZA SEDEMDESET LET

Podatki o knjigi

- Naslov: Sedem esejev za sedemdeset let
- Avtor: dr. Denis Poniž
- Urednica: Tadeja Petrovčič Jerina
- Velikost: 135 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavihi
- Število strani: 272
- ISBN 978-961-278-407-2
- Cena: 25 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2018

Kontakt

Uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Spomini na preteklost – izročilo prihodnjim rodovom

Avtor se v esejih sprehodi skozi posamezna desetletja svojega življenja. Slikovito oriše povojno Ljubljano, kot jo je spoznaval v letih svojega odrasčanja, vzdušje življenja v meščanski družini ter leta svojega popotovanja po svetu literature v različnih zgodovinskih konstelacijah.

Že od mladosti usodno zapisan literarnemu snovanju avtor v svojih spominih obuja skoraj pretekli svet, pred nami zaživijo nekatere ključne osebnosti kulturniškega življenja znotraj in onkraj meja nekdanje države. Ob branju začutimo utrip in zadušljivost življenja pod takimi in drugačnimi diktaturami. Kot vselej avtor tudi v teh svojih zapisih ostaja argumentirano kritičen, ne trudi se biti všečen, pač pa dialoški in pošten – najprej do sebe in do časa, v katerem mu je dano živeti.

O avtorju

Denis Poniž (1948) je končal študij primerjalne književnosti in literarne teorije (1972), doktoriral 1979 in po različnih zaposlitvah leta 1986 postal docent na mariborski Pedagoški fakulteti, od 1988 do upokojitve 2015 pa je kot izredni in od leta 1996 kot redni profesor predaval zgodovino slovenske in evropske dramatike ter antropologijo gledališča na AGRFT v Ljubljani. Kot gostujoči profesor je predaval na več evropskih univerzah in sodeloval v raziskovalnih skupinah; še vedno je dejaven v mednarodni raziskovalni skupini, ki proučuje gledališko cenzuro v totalitarnih in represivnih režimih dvajsetega stoletja. Uredil je več knjig poezije slovenskih pesnikov in pesnic, napisal spremne besede v pesniške zbirke, romane in strokovna dela. Prevaja iz hrvaškega, srbskega in angleškega jezika. Kot dramaturg je deloval v slovenskih poklicnih in amaterskih gledališčih. Napisal je okoli 500 recenzij domačih in tujih del in uredil več antologij poezije (v revijalni in knjižni obliki). Njegova dela so prevedena v več evropskih jezikov.

Izbor avtorjevih objavljenih literarnih in znanstvenih del:

Poezija:

Knjiga 441 (1967; skupaj z I. Svetino, B. Lucundusom in F. Miklavcem)

Dionizove pesmi (1976)

Desetnica (1978)

Štirje letni časi (1989)

Bibavice, skrite podobe devetdesetih (1992)

Dramatika:

Spolno življenje grofa Franja Tahija (1980)

Škof Tomaž Hren, institucija, telo, duša (1987)

Štifterji (1991)

Eseji:

Pot (1979)

Znaki in poetike (1983)

Molk in pisava (1986)

Črtomirovo slovenstvo (1993)

Trnje v Arkadiji (2006)

Talijin trikotnik (2007)

Severni in južni vzporedniki (2011)

Nasprotja (2012)

Znanstvene monografije in strokovna dela:

Slovenski jezik, literatura, računalniki (1974)

Numerične estetike in slovenska literarna znanost (1982)

Konkretna poezija (1984)

Mlada slovenska lirika sedemdesetih in osemdesetih let (1989)

Esej (1989)

Tragedija (1994)

Lirika slovenske moderne (1994)

Kratka zgodovina evropske in ameriške dramatike (1994)

Komedija in mešane dramske zvrsti (1995)

Anatomija dramskega besedila (1996)

Na poti h komediji (1997)

Slovenska lirika 1950–2000 (2001)

Ivan Cankar, lepa Vida: poskus interpretacije (2006)

Uvod v teorijo dramskih zvrsti (2008)

Cenzura in avtocenzura v slovenski dramatiki in gledališču 1945–90 (2010, slovensko/angleško)

Poezija v drami, drama v poeziji (2013)

Odlomki iz knjige

Spomini na preteklost niso samo spomini, ki obnavljajo dogodke iz minulih, za vedno izgubljenih časov, ampak so tudi zbirka podatkov, vedenj, znanj in spretnosti, ki jih človek lahko deli z mlajšimi. Ne zato, da bi bil do njih pokroviteljski in učiteljski, da bi zviška zrl nanje in jim dal vedeti, kako neizkušeni in nespretni so, ampak zato, ker je v temelje civilizacije, ki ji pripadam, vgrajeno nekaj skrivnostnega, kar označuje beseda izročilo. (Str. 6)